

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Aprowizacji i Handlu

Warszawa, dnia 15 sierpnia 1946 r.

Nr 11

T r e ś ć:

Poz. 57

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 7 lipca 1946 r.

o zmianie instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymania kart zaopatrzenia I, II, i III kategorii oraz kart rodzinnych kategorii IR i IIR.

§ 1.

W Instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia I, II i III kategorii oraz kart rodzinnych kategorii IR i IIR (Dz. Urzędowy Min. Aprowizacji i Handlu Nr 8, poz. 48) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 7, ust. I, dodaje się nowe punkty G i H treści następującej:

„G. Wdowy po pracownikach, którzy otrzymywali karty I kat. i zmarli na skutek nieszczęśliwego wypadku przy pracy, — na okres 3-ch miesięcy, poczynając od miesiąca następnego od daty śmierci.

H. Członkowie Związku Weteranów Walk Rewolucyjnych 1905—1918".

2) W § 10, punkt A, dodaje się po słowach „lekarza urzędowego" nowy ustęp treści następującej:

„Dzieci pracownika zmarłego na skutek nieszczęśliwego wypadku przy pracy, otrzymują nadal rodzinne karty zaopatrzenia, o ile odpowiadają warunkom wskazanym w ustępie pierwszym niniejszego punktu."

3) W § 10 dodaje się nowy punkt K. treści następującej:

„K. W razie śmierci żony pracownika, — jeden z niepracujących członków rodziny (matka, córka lub siostra), o ile prowadzi pracownikowi gospodarstwo domowe i nie korzysta z kart zaopatrzenia z innego tytułu".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 7 lipca 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu:
w-z (—) A. Jaroszewicz
Podsekretarz Stanu

Poz. 58

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 17 lipca 1946 r.
w sprawie obliczenia i wyprowadzenia zaległości w obowiązkowych dostawach ziemiopłodów z roku gospodarczego 1945/46.

Na podstawie art. 1, 46, 48 i 49 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) oraz §§ 11 i 14 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1945 roku o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 9, poz. 27) zarządzam, co następuje:

§ 1.

1) Gminne referaty świadczeń rzeczowych ustalą zaległości w życie, ziemniakach i warzywach obliczone na dzień 1 lipca 1946 r. i należne od rolników, którzy nie zdali całkowicie świadczeń rzeczowych w roku gospodarczym 1945/46.
2) Przelicza się na żyto zaległości powstałe w pszenicy, jęczmieniu i owsie.
3) Przy ustalaniu powyższych zaległości należy uwzględnić umorzenia przewidziane w §§ 1, 2 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 17 lipca 1946 r. wydanego w porozumieniu z Min. Ziem Odzyskanych w sprawie zaległości w obowiązkowych dostawach ziemiopłodów (Dz. Św. Rzecz. Nr 10, poz. 35).

§ 2.

Wyprowadzenie zaległości winno nastąpić po uprzednim odnotowaniu atramentem w księdze obowiązkowych dostaw po stronie „wykonano" indywidualnie dla każdego rolnika wszelkich zniżek przyznanych na podstawie:

a) §§ 9 i 10 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dn. 30 marca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 9, poz. 27) i §§ 23, 24, 25 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 31 marca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych zbóż, ziemniaków, oleistych, strączkowych i słomy na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 9, poz. 28).
b) Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1945 r. w sprawie częściowego zwolnienia gospodarstw rolnych o powierzchni gruntów rolnych do 2 ha z obowiązku świadczeń rzeczowych w zakresie zbóż, słomy, siana w roku gospodarczym 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 24, poz. 72) i Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 12 grudnia 1945 r. (Dz. Św. Rzecz. Nr 25, poz. 77) zmienionego Zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 19 marca 1946 r. (Dz. Św. Rzecz. Nr 7, poz. 27).
c) § 1 Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 1 lutego 1946 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o premiowaniu obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym w sezonie wiosennym 1946 r. (Dz. Św. Rzecz. Nr 5, poz. 18).
d) §§ 4, 5, i 7 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1945 r. o obowiązkowych dostawach warzyw w roku gospodarczym 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 19, poz. 49) i §§ 13, 14, 15 i 16 Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 4 sierpnia 1945 r. w sprawie wykonania Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1945 r. (Dz. Św. Rzecz. Nr 19, poz. 52).
e) Okólnika Nr 36 Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 12 sierpnia 1945 r. w sprawie zwolnienia gospodarstw Szkół Rolniczych od obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gosp. 1945/46 (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 6, poz. 35).
f) Pisma Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 24 lipca 1945 r. Nr VII/3194 dotyczącego zorganizowania akcji skupu i rozdziału ziemniaków wczesnych na 1945 r.
g) Pisma Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 23 stycznia 1946 r. L. dz. V-5 pfn skierowanego do Obywateli Wojewodów w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Pruszkowie, Lublinie, Łodzi, Rzeszowie, Poznaniu.

§ 3.

Referenci gminni wyprowadzą zaległości w poszczególnych płodach rolnych po zastosowaniu z urzędu podanych niżej równoważników zamiennych:

za 1 kg	pszenicy	zalicza się	1,8 kg żyta
„ 1 „	jęczmienia	„ „	1,0 „ „
„ 1 „	owsa	„ „	0,90 „ „

§ 4.

1) Gminne Referaty Świadczeń Rzeczowych na podstawie wyprowadzonych zaległości sporządzą zestawienie imienne osób, zalegających ze zdaniem świadczeń rzeczowych w roku 1945/46, osobno:
   a) dla gospodarstw o powierzchni gruntów ornych od 2 do 9,99 ha,
   b) dla gospodarstw o powierzchni gruntów ornych 10 ha i wyżej oraz gospodarstw ogrodniczo - warzywniczych o powierzchni od 2 ha wzwyż.
2) Zestawienia powyższe prześlą referaty gminne do dnia 15 sierpnia 1946 r. do właściwych referatów świadczeń rzeczowych starostw, które protokólarnie zdadzą jeden egzemplarz zestawienia wymienionego w ustępie 1 lit. a) Gminnej Radzie Narodowej.
3) Referaty Świadczeń Rzeczowych Starostw na podstawie zestawień referatów gminnych sporządzą zestawienia zaległości ułożone wg gmin w dwóch egzemplarzach, z których jeden prześlą do dnia 20 sierpnia 1946 r. do Urzędów Wojewódzkich, Wydziałów Aprowizacji i Handlu.
4) Wydziały aprowizacji i handlu urzędów wojewódzkich sporządzą na podstawie zestawień referatów świadczeń rzeczowych starostw zestawienie zaległości ułożone wg powiatów i jeden egzemplarz prześlą do dnia 25 sierpnia 1946 r. Ministerstwu Aprowizacji i Handlu (Departament Realizacji Świadczeń Rzeczowych), a z terenu województw: Olsztyńskiego, Szczecińskiego, Wrocławskiego — Mini-

sterstwu Ziem Odzyskanych (Departament Aprowizacji i Handlu).

§ 5.

Kontrolerzy gminni sprawdzą zestawienia zaległości sporządzone przez gminne referaty świadczeń rzeczowych, umieszczając na zestawieniach klauzulę „sprawdzono" z podpisem swoim.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 15 lipca 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu:

(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 59

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 17 lipca 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych w sprawie zaległości w obowiązkowych dostawach ziemiopłodów.

Na podstawie art. 1, 46, 48 i 49 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) oraz §§ 11 i 14 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1945 roku o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 9, poz. 27) oraz §§ 1 i 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1946 r. o obowiązkowych dostawach żyta, pszenicy, nasion oleistych, ziemniaków, siana, słomy na rok gospodarczy 1945/46 na Ziemiach Odzyskanych (Dz. Św. Rzecz. Nr 2, poz. 3), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Umarza się zaległości powstałe w obowiązkowych dostawach ziemiopłodów:

a) z roku gospodarczego 1944/45 — całkowicie,

b) z roku gospodarczego 1945/46 — z wyjątkiem zaległości w życie, pszenicy, jęczmieniu, owsie, ziemniakach oraz warzywach.

§ 2.

1) Umarza się ponadto zaległości powstałe w obowiązkowych dostawach żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, warzyw i ziemniaków (§ 1 pkt. b)) w odniesieniu do gospodarstw:

a) o powierzchni do 2 ha,

b) powstałych przynajmniej w 50% w wykonaniu Dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dn. 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 13 z 1945 r.),

c) osadniczych na obszarze Ziem Odzyskanych,

d) użytkowanych przez repatriantów,

e) zniszczonych wskutek działań wojennych, klęsk żywiołowych w roku gosp. 1945/46, przepędu bydła, rekwizycji i tp. co do których Powiatowa Rada Narodowa stwierdziła indywidualnie straty w zbiorach przynajmniej w 50%,

f) położonych na t. zw. „terenach przyczółkowych",

g) resztówek należących do Związku Samopomocy Chłopskiej,

h) należących do instytucji społecznych i użyteczności publicznej,

i) należących do Centralnych Zarządów Przemysłowych (majątki fabryczne) oraz P. K. P.

2) Umarza się również zaległości, o ile nie przekraczają w jednym gospodarstwie 100 kg żyta i 100 kg ziemniaków.

§ 3.

1) Gminne Rady Narodowe ściągną na własny koszt zaległości, powstałe w obowiązkowych dostawach ziemiopłodów w gospodarstwach posiadających od 2 ha do 10 ha gruntów ornych, za wyjątkiem warzyw.

2) Ściągnięte zaległości mają być użyte na pokrycie potrzeb gospodarczych, społecznych i oświatowych danej gminy, w pierwszym zaś rzędzie na pokrycie potrzeb siewnych w zbożach ozimych i jarych oraz ziemniaków w roku gospodarczym 1946/47.

§ 4.

1) Zaległości powstałe w obowiązkowych dostawach zemiopłodów w gospodarstwach o powierzchni 10 ha i więcej gruntów ornych oraz zaległości w warzywach w gospodarstwach warzywniczo - ogrodniczych o powierzchni powyżej 2 ha ściągają referaty świadczeń rzeczowych starostw.

2) Zaległości wymienione w ust. 1, przeznacza się na rzecz reglamentowanego zaopatrzenia ludności.

§ 5.

W przypadku przewidzianym w § 3. o umorzeniu zaległości w świadczeniach rzeczowych decydują Gminne Rady Narodowe, w pozostałych zaś przypadkach Urzędy Wojewódzkie (Wydziały Aprowizacji i Handlu).

§ 6.

1) Zaległe świadczenia rzeczowe winny być ściągnięte w terminie:

a) do dnia 1 grudnia 1946 r. żyto, pszenica, jęczmień i owies,

b) do dnia 1 listopada 1946 r. ziemniaki i warzywa.

2) Prawo wyboru przedmiotu świadczenia w zakresie zbóż służy zobowiązanemu wg tabeli zamiennej (§ 3 Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 17 lipca 1946 r. w sprawie obliczenia i wyprowadzenia zaległości w obowiązkowych dostawach ziemiopłodów za rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 10, poz. 36).

3) Za ściągnięte świadczenia rzeczowe płaci się ceny urzędowe obowiązujące w roku 1945/46 bez premii towarowych i pieniężnych.

§ 7.

Na terenie Ziem Odzyskanych, gdzie obowiązuje rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1946 r. o obowiązkowych dostawach, żyta, pszenicy, nasion olei-

stych, ziemniaków, siana, słomy na rok gosp. 1945/46 na Ziemiach Odzyskanych (Dz. Św. Rzecz. Nr 2, poz. 3) ściąga się tylko zaległości, powstałe w świadczeniach rzeczowych żyta, pszenicy i ziemniaków, wyłącznie od gospodarstw zagospodarowanych i użytkowanych przez Samorząd lub Państwo.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 15 lipca 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 60
Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 2 sierpnia 1946 r.
w sprawie handlu zwierzętami rzeźnymi i mięsem.

Do czasu wydania odpowiednich przepisów regulujących obrót zwierzętami rzeźnymi i mięsem zarządzam na okres przejściowy co następuje:

§ 1.

Znosi się wszelkie ograniczenia terenowe odnośnie zakupu i transportu zwierząt rzeźnych i mięsa dla osób fizycznych i prawnych, posiadających uprawnienia przemysłowe.

§ 2.

Zwierzęta rzeźne, mięso i jego przetwory przewożone bądź na rachunek Funduszu Aprowizacyjnego, bądź na rachunek własny osób fizycznych lub prawnych z zachowaniem obowiązujących przepisów nie mogą podlegać skonfiskowaniu przez organa administracyjne.

§ 3.

Uchyla się zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 19 marca 1946 r. w sprawie organizacji uprawnionych do zakupu w wolnym handlu zwierząt rzeźnych i ich przetworów (Dz. Św. Rzecz. Nr 7, poz. 28).

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5.

Treść niniejszego zarządzenia podadzą starostowie do publicznej wiadomości drogą obwieszczeń.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 61
Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 3 sierpnia 1946 r.
w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych
o wznowieniu działalności giełd towarowych (zbożowych).

Na podstawie § 1 rozp. Prez. R. P. z dn. 28.XII. 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 209/1930) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wznawia się na terenie całego Państwa działalność giełd towarowych w zakresie ziemiopłodów i ich przetworów pod nazwą giełd zbożowo-towarowych.

§ 2.

Do przeprowadzenia wszelkich prac organizacyjnych, związanych z wznowieniem giełd, wyznaczeni zostaną dla każdej giełdy oddzielnie, tymczasowi komisarze powołani przez Ministra Aprowizacji i Handlu, oraz zastępcy powołani przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Tymczasowi komisarze, w trybie § 15 ust. 2 rozp. Prez. R. P. o organizacji giełd w brzmieniu ustawy z 18.III. 1935 r. o zmianie rozporządzenia z 28.XII. 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 163/1935), w porozumieniu z właściwymi wojewodami, przedstawią Ministrowi Aprowizacji i Handlu listę kandydatów do komitetu organizacyjnego do zatwierdzenia i sprawować będą nadzór nad działalnością komitetów organizacyjnych.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 62
Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 8 sierpnia 1946 r.
w sprawie potrąceń za mniej-wartość zbóż stanowiących własność Państwa.

Na postawie § 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 maja 1946 r. o przemiale zbóż i o opłatach przemiałowych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 156) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustala się, iż zboże normalnej jakości handlowej przyjmowane do przemiału przez młyny winno zawierać:

wilgoci 15%
zanieczyszczenia do 3%.

§ 2.

„Społem", Zw. Gosp. Spółdz. R. P. i młyny przyjmujące zboże do przemiału obliczają mniej wartość lub więcej wartość zboża w/g poniższej tabeli zależnie od stopnia zawilgocenia:

Zawartość wilgoci w ziarnie %	Należy doliczyć %	Należy odliczyć %
11—12	2,50	—
12—13	1,75	—
13—14	1,00	—
14—15	0,50	—
15	—	—
15—16	—	0,50
16—17	—	1,000
17—18	—	1,75
18—19	—	2,50
19—20	—	3,25
Powyżej 20	—	3,25 plus

po 1% za każdy następny % wilgoci.

§ 3.

O ile młyny otrzymujące zboże kwestionują stopień wilgotności (powyżej 15%) mają prawo zgłosić w Zw. Gosp. Spółdz. R. P. „Społem", Dział Spożywczy wniosek o zaliczenie im mniej wartości zboża. W tym celu należy pobrać komisyjnie § (5) przeciętną próbę całej ilości kwestionowanego zboża i przesłać do Państwowego Zakładu Higieny, który na podstawie analizy ustali % wilgoci. Sposób pobierania próby określa dołączona instrukcja (wzór nr 1).

Na podstawie orzeczenia Państwowego Zakładu Higieny „Społem" Zw. Gosp. Spółdz. R.P. oblicza młynowi mniej – wartość zboża (tabela § 2). Odpis obliczenia (wzór nr 2) przesyła „Społem" do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, Departament Ziemiopłodów, wraz z odpisami orzeczenia Państwowego Zakładu Higieny i protokółem pobrania przeciętnej próby.

§ 4.

„Społem" Zw. Gosp. Spółdz. R. P. winien przy kierowaniu zboża mającego niższą wilgotność niż 15% zbadać je (orzeczenie P. Zakładu Higieny) i podać młynowi procent, zawartości wilgoci. W tych wypadkach przy rozliczeniach „Społem" ma prawo doliczyć więcej - wartość zboża (§ 2).

§ 5.

Przeciętne dopuszczalne zanieczyszczenie zboża nie może być wyższe niż 3%. Przez zanieczyszczenie rozumie się: obecność w zbożu nasion chwastów, domieszek mineralnych i roślinnych oraz innych obcych ciał i zbóż niechlebowych. Za zboże o zanieczyszczeniu wyższym niż 3%, a pochodzące ze świadczeń rzeczowych odpowiada „Społem", które winno pokryć młynom różnicę mniej – wartości zboża z tytułu zanieczyszczeń.

Młyny, które otrzymują zboże, o zanieczyszczeniu wyższym niż 3%, mają prawo zakwestionować mniej – wartość zboża. W tym celu pobrać należy komisyjnie z udziałem przedstawicieli starostwa (referat Aprowizacji i Handlu) przeciętną próbę zboża (wzór nr 1) i przesłać ją do Państwowego Zakładu Higieny. Na podstawie orzeczenia Państwowego Zakładu Higieny młyny mają prawo obliczyć mniej – wartość zboża w rozrachunku ze „Społem" w wysokości 1% za każdy 1% zanieczyszczenia ponad 3%.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Załącznik do Zarządzenia M. A. i H. z dn. 8.VIII 1946 r. w sprawie potrąceń za mniej - wartość zbóż stanowiących własność Państwa.

Wzór Nr 1

Instrukcje

o pobieraniu przeciętnych prób zboża i produktów zbożowych.

§ 1.

Do pobierania przeciętnych prób zboża upoważnieni są zaprzysiężeni rzeczoznawcy Izb Przemysłowo-Handlowych. W wypadku braku ich przeciętną próbę należy pobierać komisyjnie. Do komisji winni wejść:

1) Przedstawiciel Ministerstwa Aprowizacji i Handlu (Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Aprowizacji, Starostwo Powiatowe, Referat Aprowizacji i Handlu).
2) Przedstawiciel Zw. Gosp. Spółdz. R. P. „Społem".
3) Przedstawiciel młyna.
4) Przedstawiciel terenowej Rady Narodowej.

§ 2.

Przy pobraniu próby sporządza się protokół w conajmniej 4 jednobrzmiących egzemplarzach, który winien zawierać:

1) Datę i cechę protokółu.
2) Miejsce pobrania.
3) Ilość zboża, która podlega pobraniu próby.
4) Opanowanie zboża (grzybkiem, pleśnią, wołkiem itp.).
5) Opis cech zewnętrznych zboża.
6) Opis sposobów pobrania zboża.
7) Ile prób pobrano.
8) Podpisy członków Komisji.

§ 3.

Pobrane zboże winno być zapakowane w conajmniej 3 hermetycznie zamknięte naczynia (zalakowane butelki) oraz opatrzone wewnątrz (włączona kartka) i zewnątrz (naklejona) cechą odpowiadającą protokółowi.

§ 4.

Pobraną przeciętną próbę wysyła się:
1) do P. Zakładu Higieny — do zbadania,
2) do „Społem" Zw. Gosp. Spółdz. R. P.,
3) do magazynu (młyna, Spółdzielni R. P.).

Do pobranych prób winien być dołączony protokół pobrania próby.

§ 5.

Orzeczenie Państwowego Zakładu Higieny jest obowiązujące w stosunku do określenia % wilgoci i % zanieczyszczenia.

§ 6.

Koszty badania prób przez Państwowy Zakład Higieny pokrywa „Społem".

Miesiąc.............................. 194.....r.

Wzór Nr 2

Do Zarządzenia M. A. i H. z dn. 8.VIII 1946 r. w sprawie potrąceń za mniej-wartość zbóż stanowiących własność Państwa.

Obliczenie

mniej- lub więcej- wartości zbóż przemielanych w młynach Okręgu „Społem" w............................

L. p.	Nazwa młyna (dokładny adres)	Z czyjego polecenia przekazano zboże do przemiału	Orzeczenie P.Z.H. Nr data	Ilość zboża	Obliczenie mniej lub więcej wartości zboża (§ 2)	UWAGI

Departament Ziemiopłodów
Wydział Zboża

zatwierdzam

Poz. 63

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 8 sierpnia 1946 r.
w sprawie zaległości w świadczeniach rzeczowych mleka

Na podstawie art. 46, 49, 65 i 66 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200), art. 1 dekretu P. K. W. N. z 22 sierpnia 1944 r. o wojennych świadczeniach rzeczowych — obowiązkowych dostawach mięsa, mleka i siana dla państwa (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10) oraz § 2 i 4 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1945 r. o obowiązku dostaw mleka dla Państwa w roku gospodarczym 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 20, poz. 54), zarządzam co następuje:

§ 1.

Umarza się zaległości w świadczeniach rzeczowych mleka powstałe z niewykonania dostaw obowiązkowych z roku gospodarczego 1944/45.

§ 2.

1. Umarza się ponadto zaległości w świadczeniach rzeczowych mleka z roku gospodarczego 1945/46 w odniesieniu do gospodarstw:
a) powstałych przynajmniej w 50% w wykonaniu dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 13 z r. 1945),
b) należących do repatriantów,
c) zniszczonych na skutek działań wojennych, klęsk żywiołowych, przepędu bydła, rekwizycji itp.,
d) położonych na t. zw. „terenach przyczółkowych",
e) resztówek należących do Związku Samopomocy Chłopskiej,
f) należących do instytucji użyteczności publicznej i społecznych,
g) należących do Centralnych Zarządów Przemysłowych (maj. fabryczne) oraz P. K. P.

2. Umarza się również zaległości w odniesieniu do wszystkich zobowiązanych, którzy posiadają nie więcej niż jedną krowę.

§ 3.

1. O umorzeniu zaległości decydują starostwa powiatowe (referaty świadczeń rzeczowych).
2. Zaległe świadczenia rzeczowe w mleku winny być ściągnięte do dnia 1 lutego 1947 r.

§ 4.

Zaległości powstałe w świadczeniach rzeczowych mleka, po uwzględnieniu umorzeń przewidzianych w §§ 1 i 2 ściągną starostwa powiatowe (referaty świadczeń rzeczowych) na potrzeby reglementowanego wyżywienia ludności.

§ 5.

1. Zobowiązanemu służy prawo wyboru sposobu świadczenia zaległości w naturze lub gotówce według równoważnika:

1 litr mleka = 5 zł.

2. Za mleko płaci się ceny urzędowe, obowiązujące w roku gospodarczym 1945/46, bez dopłaty w formie jakichkolwiek premii towarowych bądź pieniężnych.

3. O ile zobowiązany świadczy zaległości w gotówce nie ma prawa do uzyskania wymienionej w ust. poprzednim zapłaty.

§ 6.

Sposób ściągnięcia zaległości w wypadku wyboru przez zobowiązanego zapłaty w gotówce będzie ustalony osobno.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 lipca 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 64
Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 8 sierpnia 1946 r.
w sprawie zaległości w świadczeniach rzeczowych zwierząt rzeźnych.

Na podstawie art. 46, 49, 65 i 66 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) oraz §§ 3 i 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 1945 r. o obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych dla Państwa w roku gospodarczym 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 21, poz. 59), zarządza się co następuje:

§ 1.

Umarza się zaległości w świadczeniach rzeczowych zwierząt rzeźnych powstałe z niewykonania dostaw obowiązkowych z roku gospodarczego 1944/45.

§ 2.

1. Umarza się ponadto zaległości w świadczeniach rzeczowych zwierząt rzeźnych powstałe z roku gospodarczego 1945/46 w odniesieniu do gospodarstw:

a) o powierzchni do 2 ha,
b) powstałych przynajmniej w 50% z wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 13 z roku 1945),
c) należących do repatriantów,
d) zniszczonych na skutek działań wojennych, klęsk żywiołowych, przepędu bydła, rekwizycji itp.,
e) położonych na t. zw. „terenach przyczółkowych",
f) resztówek nlażących do Związku Samopomocy Chłopskiej,
g) należących do instytucji użyteczności publicznej i społecznych,
h) należących do Centralnych Zarządów Przemysłowych (maj. fabryczne) oraz P. K. P.

§ 3.

1. Wszystkie zaległości w świadczeniach rzeczowych zwierząt rzeźnych po uwzględnieniu umorzeń przewidzianych w §§ 1 i 2 zmniejsza się o 60%.

2. Zaległości na terenie województwa śląsko-dąbrowskiego umarza się całkowicie.

3. Ponadto zaległości, obliczone zgodnie z ustępem 1, o ile po przeliczeniu na żywiec trzody chlewnej według zasad § 4, nie przekraczają 10 kg na gospodarstwo — umarza się całkowicie.

§ 4.

Zaległości powstałe w świadczeniach rzeczowych zwierząt rzeźnych, po uwzględnieniu ulg wyżej przewidzianych (§§ 1—3) przelicza się na żywiec trzody chlewnej przy zastosowaniu z urzędu równoważnika zamiennego: 1 kg żywca bydła rogatego = 0,4 kg żywca trzody chlewnej.

§ 5.

1. Gminne Rady Narodowe ściągną na koszt własny zaległe dostawy obowiązkowe zwierząt rzeźnych od zobowiązanych posiadaczy gospodarstw o powierzchni od 2 — 10 ha gruntów ornych.

2. Ściągnięte zaległości będą użyte na lokalne potrzeby gospodarcze gmin, na zasadach ustalonych przez Gminne Rady Narodowe.

§ 6.

Zaległości powstałe w świadczeniach rzeczowych zwierząt rzeźnych należne od zobowiązanych, którzy posiadają gospodarstwa o powierzchni 10 ha lub więcej gruntów ornych, ściągną starostwa powiatowe (referaty świadczeń rzeczowych) na potrzeby reglamentowanego wyżywienia ludności.

§ 7.

1. W przypadkach przewidzianych w § 5 o umorzeniu zaległości i terminach dostaw decydują Gminne Rady Narodowe.

2. W innych przypadkach o umorzeniu zaległości decydują starostwa powiatowe (referaty świadczeń rzeczowych), zaległości zaś winny być ściągnięte do dnia 1 lutego 1947 r.

§ 8.

1. Prawo wyboru sposobu świadczenia zaległości służy zobowiązanemu według poniższych równoważników zamiennych:

1 kg żywca trzody chlewnej =
= 2,5 kg żywca bydła rogatego
= 1 kg drobiu żywego
= 60 zł.

2. Za żywiec i drób płaci się ceny urzędowe, obowiązujące w roku gospodarczym 1945/46 bez dopłaty w formie jakichkolwiek premii towarowych bądź pieniężnych.

3. O ile zobowiązany świadczy zaległość w gotówce, nie ma prawa do uzyskania wymienionej w ust. poprzednim zapłaty.

§ 9.

Sposób ściągania zaległości w wypadku wyboru przez zobowiązanego zapłaty w gotówce będzie ustalony osobno.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 lipca 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 65

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 8 sierpnia 1946 r.

w sprawie umorzenia zaległości w świadczeniach rzeczowych: wełny, włosia końskiego, jaj kurzych i ryb

Na podstawie art. 46, 49, 65 i 66 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) § 3 i 7, zarządzenia Szefa Biura Ekonomicznego przy Prezydium Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 listopada 1944 r. o obowiązkowych dostawach wełny dla Państwa (Dz. Św. Rzecz. Nr 1, poz. 3), § 3 i 7 zarządzenie Szefa Biura Ekonomicznego przy Prezydium Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 listopada 1944 r. o obowiązkowych dostawach włosia końskiego dla Państwa (Dz. Św. Rzecz. Nr 2, poz. 6), § 1 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 12 lutego 1945 r. o obowiązkowych dostawach wełny dla Państwa (Dz. Św. Rzecz. Nr 6, poz. 20), § 1 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 27 stycznia 1945 r. o obowiązku dostaw ryb dla Państwa (Dz. Św. Rzecz. Nr 6, poz. 18), § 1 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 30 maja 1945 r. o obowiązkowych dostawach ryb (Dz. Św. Rzecz. Nr 13, poz. 38), § 1 i 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16.II. 1945 r. o obowiązkowych dostawach jaj kurzych dla Państwa w brzmieniu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lipca 1945 r. (Dz. Św. Rzecz. Nr 19, poz. 51), zarządza się co następuje:

§ 1.

Umarza się zaległości w świadczeniach rzeczowych: wełny, włosia końskiego, jaj kurzych i ryb, powstałe z niewykonania dostaw obowiązkowych:

a) z roku gospodarczego 1944/45,
b) z roku gospodarczego 1945/46.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 lipca 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 66

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 8 sierpnia 1946 r.

w sprawie powołania Komisji dla spraw organizacji obrotu zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju.

Celem uporządkowania rynku mięsnego zarządzam:

§ 1.

Z dniem 16 sierpnia 1946 r. utworzona zostaje przy Ministerstwie Aprowizacji i Handlu Komisja dla spraw organizacji obrotu zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju.

§ 2.

Zadaniem Komisji jest: a) opracowanie zmian i uzupełnień przepisów regulujących obrót zwierzętami gospodarskimi oraz obrót i przerób produktów uboju; b) zorganizowanie nadzoru nad tym obrotem i przerobem.

§ 3.

W skład Komisji wchodzą:

a) Przedstawiciele Władz Państwowych, po jednym delegacie z:
1. Ministerstwa Aprowizacji i Handlu,
2. " Rolnictwa i Reform Rolnych,
3. " Przemysłu,
4. " Administracji Publicznej,
5. " Ziem Odzyskanych,
6. " Skarbu,
7. " Żeglugi i Handlu Zagranicznego,
8. Centralny Urząd Planowania.

b) Przedstawiciele życia gospodarczego:
1. Dwóch delegatów Zw. Rew. Spółdzielni R. P.,
2. Jeden delegat Państwowego Zjednoczenia Przem. Konserwowego,
3. Jeden delegat Związku Samopomocy Chłopskiej,
4. Jeden delegat Związku Zrzeszeń Kupców Handl. Trzodą, Bydłem i Końmi,
5. Przedstawiciel rzemiosła Rzeźniczo-Wędliniarskiego powołany na wniosek Izby Rzemieślniczej w Warszawie.

Ponadto w skład Komisji powołam w miarę potrzeby ekspertów. Przewodniczący Komisji będzie mianowany przeze mnie.

§ 4.

Komisja działać będzie przy Ministerstwie Aprowizacji i Handlu na podstawie zatwierdzonego przeze mnie regulaminu (załącznik) i budżetu pokrywając koszta z budżetu tegoż Ministerstwa.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 sierpnia 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Załącznik do Zarządzenia M. A. i H. dn. 8.VIII.46 w sprawie powołania Komisji dla spraw organizacji obrotu zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju.

REGULAMIN

dla spraw obrotu zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju.

§ 1.

Komisja dla spraw organizacji obrotu zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju działa na zasadzie Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 8 sierpnia 1946 r.

Organa Komisji.

§ 2.

Organami Komisji są:

1. Przewodniczący,
2. Plenum Komisji,
3. Podkomisje,
4. Biuro Komisji.

Przewodniczący.

§ 3.

Przewodniczący Komisji:

1. Reprezentuje Komisję na zewnątrz.
2. Zwołuje posiedzenia i przewodniczy na nich.
3. Przygotowuje plan prac i kieruje czynnościami Komisji i Biura.
4. Opracowuje wnioski i projekty na posiedzenia Komisji.
5. Angażuje i zwalnia stałych pracowników Biura i powołuje współpracowników z pośród osób zatrudnionych w instytucjach gospodarczych.

Przewodniczący ma prawo wyznaczać swego zastępcę, lub zastępców do określonych czynności z pośród członków Komisji.

Plenum Komisji.

§ 4.

Plenum Komisji:

1. Uchwala projekt budżetu.
2. Uchwala plan i terminarz prac w porozumieniu z Departamentem Produktów Zwierzęcych — Wydział Mięsa.
3. Podejmuje uchwały i wyraża opinię w sprawach przedstawionych do rozpatrzenia przez przewodniczącego, podkomisji, lub członków Komisji. O wnioskach, które mają być rozpoznane na posiedzeniach Komisji winien być uprzednio zawiadomiony Departament Produktów Zwierzęcych — Wydział Mięsa.
4. Powołuje do życia Podkomisje z pośród członków Komisji, zlecając im opracowanie poszczególnych zagadnień, przeprowadzenie badań w terenie i t. p.
5. Kontroluje gospodarkę finansową Biura Komisji, delegując do tych czynności członków Komisji.

§ 5.

Posiedzenia Komisji winny odbywać się przeciętnie 4 razy na miesiąc. Udział członków w posiedzeniach Komisji jest obowiązkowy. Uchwały Komisji przedstawiane zostają Departamentowi Produktów Zwierzęcych — Wydział Mięsa. Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów, jednak wnioski i projekty, które nie zostały przyjęte jednogłośnie przedstawione będą z zastrzeżeniami mniejszości.

Podkomisje.

§ 6.

W skład podkomisji wchodzą 3—5 członków delegowanych przez Komisję. Podkomisje wykonują czynności zlecone im przez Komisję.

Biuro.

§ 7.

Biuro Komisji prowadzi sekretariat i księgowość Komisji wykonuje z polecenia przewodniczącego wszelkie czynności przygotowawcze, potrzebne do wykonania zadań Komisji.

§ 8.

W skład Biura Komisji wchodzą pracownicy stali, opłacani z funduszów Komisji oraz fachowi współpracownicy powołani przez przewodniczącego z pośród pracowników organizacji gospodarczych. Kandydatów przedstawiają w potrójnej ilości władze organizacji gospodarczych.

Budżet Komisji.

§ 9.

Projekt budżetu uchwalony przez Komisję podlega zatwierdzeniu przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu. Wydatki pokrywane będą przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu za wyjątkiem wynagrodzenia pracowników delegowanych, które pokrywane są przez delegujące ich organizacje gospodarcze.

Poz. 67

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 10 sierpnia 1946 r.

w sprawie przemiału zboża procentowo niższego niż dozwolony.

Na podstawie § 2 ust. 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 maja 1946 r. o przemiale zbóż i opłatach przemiałowych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 156), zarządza się co następuje:

§ 1.

Przemiał zbóż procentowo niższy aniżeli wskazany w § 2 ust. 1 Rozp. Prez. Rady Ministrów z dnia 10.5.1946 r. (Dz. U, R. P. Nr 24, poz. 156) oraz obrót produktami uzyskanymi z takiego przemiału może być wykonywany tylko na podstawie imiennych zezwoleń udzielanych przez Ministra Aprowizacji i Handlu dla celów i na warunkach w zezwoleniach wymienionych.

§ 2.

Upoważnia się wojewodów do udzielania zezwoleń na przemiał procentowo niższy aniżeli wskazany w § 2 ust. 1 Rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 10.5.46 r. oraz na dostarczenie produktów takiego przemiału uprawnionym instytucjom zaopatrującym szpitale, sierocińce itp.

§ 3.

Przedsiębiorstwa młyńskie, instytucje i zakłady piekarskie, które zaopatrują szpitale, sierocińce itp. w produkty wymienione w § 1 winny uzyskać zezwolenie imienne od właściwego wojewody. Wykaz udzielonych na przemiał, wypiek, sprzedaż i odbiór zezwoleń ogłoszą wojewodowie w Dzienniku Urzędowym Województwa oraz prześlą Ministerstwu Aprowizacji i Handlu (Departament Ziemiopłodów).

§ 4.

Zezwolenie należy wystawić dla przedsiębiorstwa młyńskiego, odbiorcy produktu i zakładu piekarskiego z określeniem dokładnej ilości, ścisłego terminu w jakim należy dokonać przemiału, rozdziału, wypieku itp.

§ 5.

Obrót zapasami mąki z przemiału procentowo niższego niż dozwolony, z wyjątkiem produktów zbożowych z dostaw UNRRA i zapasów władz aprowizacyjnych dozwolony jest tylko do dnia 1.9. 1946 r. Obrót po tym terminie bez zezwolenia jest zakazany.

§ 6.

Kto wykracza przeciw przepisom niniejszego zarządzenia podlega ukaraniu z mocy art. 11 dekretu P. K. W. N. z dnia 25.X. 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49 i Nr 12, poz. 63) aresztem do 6-ciu miesięcy i grzywny do 500.000,— zł lub jednej z tych kar. Ponadto orzec można przepadek przedmiotów, których przestępstwo dotyczy. Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 14 sierpnia 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu

(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 68

Pismo Okólne Dyrektora Gabinetu Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 22 czerwca 1946 r.

w sprawie kompetencji terytorialnej poszczególnych Urzędów Prokuratorii Generalnej.

Podaje się do wiadomości okólnik Nr 11 z 8 czerwca 1946 r. Kierownika Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Dotychczas obowiązujący terytorialny zakres działania Urzędu Głównego Prokuratorii Generalnej i jej Oddziałów był czasowy i ulegał zmianom w zależności od powstawania nowych sądów i związanych z tym zmian ich terytorialnej właściwości.

Wobec dokonania już podziału całego terytorium Państwa na okręgi sądowe, zachodzi konieczność dostosowania w myśl § 10 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorii Generalnej. (Dz. U. Rz. P. Nr 107, poz. 967) okręgów terytorialnych Urzędu Głównego i Oddziałów Prokuratorii do okręgów sądów apelacyjnych i opracowaniu nowego wykazu terytorialnej kompetencji urzędów Prokuratorii.

Stosowane obecnie kryterium przy ustalaniu kompetencji Prokuratorii Generalnej, a mianowicie częściowo oparte na właściwości terytorialnej sądów apelacyjnych, a częściowo, w sprawach o przywrócenie posiadania majątków opuszczonych, na właściwości terytorialnej Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych (dawniej Wojewódzkich Oddziałów T. Z. P.), dało ujemne wyniki, oraz powodowało komplikacje i trudności w urzędowaniu zarówno Prokuratorii Generalnej, jak i sądów.

Wobec powyższego, w sprawach o przywrócenie posiadania majątków opuszczonych, uchylam dotychczasową właściwość terytorialną poszczególnych Urzędów Prokuratorii Generalnej, opartą na właściwości terytorialnej poszczególnych Wojewódzkich Oddziałów T. Z. P. względnie obecnie Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych, a jako jedyną podstawę dla ustalenia właściwości terytorialnej Urzędów Prokuratorii Generalnej we wszystkich sprawach, przyjmuję podział kraju na okręgi sądowe.

Ze względu na dużą ilość spraw w niektórych większych miastach, będą tam nadal czynne zespoły delegacyjne, powołane do życia na podstawie art. 44 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r. w przedmiocie ustroju i czynności Prokuratorii (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 433) względnie art. 50 uchwały Rady Ministrów z dn. 17 czerwca 1920 r. w sprawie ustroju i czynności Oddziałów Prokuratorii Generalnej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 502). Zespoły delegacyjne stanowią część składową Urzędu Głównego względnie Oddziału i będą działały w ramach właściwości terytorialnej Urzędu Głównego, lub właściwego Oddziału z tym, że będą one wyłącznie właściwe do prowadzenia spraw w powierzonych okręgach sądowych.

Poniżej podaję wykaz kompetencji terytorialnej poszczególnych Urzędów Prokuratorii Generalnej:

Wykaz Urzędów Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej:

1. *Urząd Główny w Warszawie*
   Okręg Sądu Apelacyjnego w Warszawie,
   Okręg Sądu Apelacyjnego w Lublinie;

   Zespoły Delegacyjne Urzędu Głównego:
   a) Zespół Delegacyjny w Łodzi
      z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:
      Okręg Sądu Okręgowego w Łodzi,
      Okręg Sądu Okręgowego w Piotrkowie;
   b) Zespół Delegacyjny w Kielcach
      z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie:
      Okręg Sądu Okręgowego w Kielcach,
      Okręg Sądu Okręgowego w Radomiu;
      z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:
      Okręg Sądu Okręgowego w Częstochowie.

2. *Oddział w Krakowie*
   Okręg Sądu Apelacyjnego w Krakowie;

   Zespół Delegacyjny Oddziału w Krakowie
   c) Zespół Delegacyjny w Rzeszowie
      Okręg Sądu Okręgowego w Rzeszowie,
      Okręg Sądu Okręgowego w Przemyślu,
      Okręg Sądu Okręgowego w Jaśle;

3. *Oddział w Katowicach*
   Okręg Sądu Apelacyjnego w Katowicach,
   Okręg Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu;

Zespół Delegacyjny w Katowicach

d) Zespół Delegacyjny we Wrocławiu
Okręg Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu;

4. *Oddział w Poznaniu*
Okręg Sądu Apelacyjnego w Poznaniu,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Toruniu;

Zespół Delegacyjny Oddziału w Poznaniu

e) Zespół Delegacyjny w Bydgoszczy
Okręg Sąd Apelacyjnego w Toruniu;

5. *Oddział w Gdańsku*
Okręg Sądu Apelacyjnego w Gdańsku,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Olsztynie.

Wykaz sądów i prokuratur, pomieszczony został w Nr. 1 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości z dn. 1 grudnia 1945 r. (str. 12 — 19), a sprostowanie tego wykazu ogłoszono w Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedliwości Nr. 2 z 1946 r. str. 47. Dalszym zmianom uległ podany wyżej wykaz w związku z rozporządzeniami Min. Sprawiedliwości z dn. 12 października 1945 r. o zniesieniu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 256), z dn. 5 kwietnia 1946 r., w sprawie utworzenia Sądu Okręgowego w Częstochowie (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 97), oraz z dn. 5 kwietnia 1946 r., w sprawie włączenia okręgu Sądu Grodzkiego w Opocznie do Sądu Okręgowego w Piotrkowie (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 98).

Sprawy, które wpływać będą do Urzędów Prokuratorii Generalnej po dniu 15 czerwca 1946 r. należy przekazywać Urzędom Prokuratorii Generalnej, właściwym w myśl okólnika niniejszego; natomiast sprawy wcześniejsze należy prowadzić aż do ich ukończenia — w tych Urzędach Prokuratorii Generalnej, do których wpłynęły.

Kierownik Prokuratorii Generalnej:
(—) J. Polamin

Za zgodność:
Dyrektor Gabinetu Ministra:
(—) I. Kenska.

Poz. 69

Pismo Okólne Nr VI M 5229 Podsekretarza Stanu dla Spraw Przemysłu Spożywczego

z dnia 19 lipca 1946 r.

w sprawie obliczania zdolności przemiałowej młynów.

W związku z licznymi zapytaniami odnośnie Instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dn. 28.3.46 r. o obliczaniu zdolności przemiałowej młynów (Dz. Urz. M. A. i H. Nr 5, poz. 29 z 1946 r.) wyjaśnia się, iż przy obliczaniu zdolności przemiałowej młynów nie należy brać pod uwagę kamieni młyńskich oraz perlaków o ile praca ich nie wpływa na podniesienie zdolności przemiałowej młyna t. zn. o ile one nie są włączone w proces maszyn mielących, a służą jedynie, jako maszyny pomocnicze do czyszczenia i sortowania zboża.

Należy zwrócić uwagę na to, czy perlak i kamienie nie zostały wyłączone z zespołów mielących celowo; gdyż wtedy należałoby traktować podobne fakty jako przestępstwo, pociągające za sobą skutki przewidziane w obowiązujących przepisach o szkodnictwie gospodarczym.

Za Ministra Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr Cz. Nowiński**

Poz. 70

Okólnik Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 2 lipca 1946 r.

o obiegu pism w sprawach o upaństwowienie przedsiębiorstw.

W odniesieniu do pism związanych ze sprawami upaństwowienia przedsiębiorstw, zarządzam co następuje:

§ 1.

(1) Podania o wydanie zaświadczenia, iż Ministerstwo Aprowizacji i Handlu bądź urzędy wojewódzkie (wydziały aprowizacji i handlu) nie umieszczą danego przedsiębiorstwa w spisach przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu należy kierować do Biura Prawnego Gabinetu Ministra Aprowizacji i Handlu.

(2) Departamenty Ministerstwa Aprowizacji i Handlu oraz urzędy wojewódzkie (wydziały aprowizacji i handlu) przekażą napływające w powyższych sprawach podania wraz ze swą opinią i danymi o przedsiębiorstwie do Biura Prawnego Gabinetu Ministra Aprowizacji i Handlu.

(3) Według powyższego trybu kieruje się podania o udzielenie koncesji dla nowopowstających przedsiębiorstw, wymaganej przepisami art. 4 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 17).

§ 2.

Zapytania Prokurorii Generalnej oraz innych władz w sprawach przywrócenia posiadania o stwierdzeniu, iż nie zachodzą przeszkody z art. 22 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) należy kierować według trybu określonego w § 1 ust. (1) i (2). Do pism powyższych załączyć należy swoją opinię jak również dane o przedsiębiorstwie.

§ 3.

Biuro Prawne Gabinetu Ministra Aprowizacji i Handlu wydaje zaświadczenie (§ 1 i 2) oraz powiadamia o ich treści C. Z. P. P. S. i Departament Przemysłu Miejscowego Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, oraz właściwy urząd wojewódzki (wydział aprowizacji i handlu).

§ 4.

Podania o uchylenie ustanowionych przymusowych zarządów państwowych kieruje się według zasad § 1 ust. (1) i (2), oraz o zwrot przedsiębiorstw w trybie art. 19 dekretu z dnia 19 kwietnia 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 8).

§ 5.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 71

Okólnik Nr 67 Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 2 sierpnia 1946 r.

w sprawie dopuszczenia do obrotu kiszki kaszanej w dni bezmięsne.

Wyjaśniając rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 24.IV. 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. Ustaw R. P. Nr 18, poz. 121), podaję do wiadomości, że w dni bezmięsne dozwolony jest obrót kiszką kaszaną.

Kiszka kaszana winna zawierać: kaszę, krew, produkty poubojowe i musi być zaopatrzona przez wytwórców we własne plomby firmowe. (§ 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1946 r. w sprawie unormowania obrotu mięsem, wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi — Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 159).

Minister Aprowizacji i Handlu
w.z. (—) **K. Sokołowski**
Podsekretarz Stanu

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI I HANDLU — WARSZAWA, PUŁAWSKA 28. CENA ZŁ 10

Druk. F. H. Bogucki i S-ka, Warszawa, Hoża 55.